

## NOES—26.

|                                                     |                                   |
|-----------------------------------------------------|-----------------------------------|
| 1 Mr. P. C. Adichan                                 | 14 Mr. K. Madhava Kurup           |
| 2 „ C. Balakrishna Rao                              | 15 „ K. L. Moudgill               |
| 3 Sahib Bahadur V. Chandamiah                       | 16 „ Kayalam Paramesvaran Pillai  |
| 4 Mr. S. Chattanatha Karayalar                      | 17 „ N. Ramakrishna Pillai        |
| 5 „ R. Dhanukoti Pillai                             | 18 Codiveetil C. Ramankunju       |
| 6 „ D. Francis                                      | 19 Mr. M. Ramiah Pillai           |
| 7 „ K. George                                       | 20 Rao Bahadur A Rengaswami Aiyar |
| 8 Dr. M. K. Gopala Pillai                           | 21 Mr. M. Sivatanu Pillai         |
| 9 Mr. M. L. Janardhana Pillai                       | 22 „ E. Subramonia Aiyar          |
| 10 „ N. John Joseph                                 | 23 „ A. Thanu Pillai              |
| 11 „ T. C. Kesava Pillai                            | 24 „ J. W. Tolson                 |
| 12 „ T. T. Kesavan Sastri                           | 25 „ G. B. E. Truscott            |
| 13 Rao Bahadur Rajyasevanirata Dr. N. Kunjan Pillai | 26 „ P. Vivekanandam              |

## NEUTRALS—17.

|                                  |                                       |
|----------------------------------|---------------------------------------|
| 1 Mr. M. L. D'Cruz               | 9 Mr. N. Narayana Kurup               |
| 2 Srimati K. Devaki Antharjanam  | 10 „ S. Narayana Pillai               |
| 3 Mr. E. E. Pandarathil          | 11 „ R. Narayanan Namboori            |
| 4 „ K. C. Karunakaran            | 12 Srimati T. Narayani Amma           |
| 5 „ Kaviyoor K. K. Kochukunju    | 13 Mr. G. P. Nilakanta Pillai         |
| 6 „ S. Krishna Aiyar             | 14 „ S. Nilakanta Pillai              |
| 7 „ Puthupalli S. Krishna Pillai | 15 „ Kainikara M. Padmanabha Pillai   |
| 8 „ K. G. Kunjukrishna Pillai    | 16 „ P. Sivarama Pillai               |
|                                  | 17 „ Puliyoor T. P. Velayudhan Pillai |

**PRESIDENT:** The motion is lost, 25 voting for the motion, 26 against and 17 remaining neutral.

**Motions 328 & 329.**

The following motions were not moved:

**328. MR. M. KESAVA PANICKAR:**

To reduce the allotment of Rs. 2,400 for travelling allowances by Re. 1

**329. MR. M. L. JANARDANA PILLAI:**

To reduce the allotment of Rs 2,46,220 for Public Health and Sanitation by Re. 1.

The motion that a sum of Rs. 2,87,220—under Demand XI—Public Health and Sanitation—be granted was put to vote and carried.

The Demand was passed and the grant was made.

**DEMAND XII—FOREST.**

**MR. R. DHANUKOTI PILLAI** (*Conservator of Forests*): Sir, I rise to move for a grant not exceeding Rs. 7,25,438, under Demand XII—Forest.

## Motion No. 330.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM: Sir, I beg to make the following motion :

*To reduce the allotment of Rs. 1,500 for Demarcation by Rs. 3.*

My object is to discuss the necessity of disafforesting the arable and mashy areas from the Reserve Forests in North Travancore.

Sir, it is wellknown that one-third of the total area of the State is comprised in our reserved forests. It is equally wellknown that the Government and the public of Travancore are interested in the further advancement of agriculture in the State. It is also a known fact that the State is not now self-sufficient in the matter of its requirements of paddy. It is therefore highly necessary that, for the benefit of the people who have rice as their staple food, more lands must be thrown open for the cultivation of paddy.

I know, Sir, that in the northern taluks, recently, the Mannankandam valley has been thrown open for paddy cultivation. But, there are still large tracts of suitable land available on the road side and river valleys within the forests in the Devicolum, Muvattupuzha and Todupuzha taluks. The officers now working in that locality in connection with the demarcation and survey of poramboke there, may kindly be asked to select suitable plots in the locality for disafforestation and cultivation. I would also suggest the appointment of a non-official committee to investigate the question and to help the Government in the selection of lands suitable for paddy cultivation within the State Forests.

With these words, I place the motion for the acceptance of the House.

MR. THARIATHU KUNJITHOMMAN: റിസർവ്വുകളിൽ ഉള്ള കൃഷിക്കുപയോഗയോഗ്യമായ സ്ഥലങ്ങൾ പതിച്ചുകൊടുക്കേണ്ട ആവശ്യത്തെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശ്യമായ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ ഞാൻ പിൻതാങ്ങുന്നു. മൂവാറ്റുപുഴ, ദേവികുളം എന്നിത്താലൂക്കുകൾ ഉൾപ്പെട്ട എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽത്തന്നെ കൃഷിക്കുപയോഗകരമായ സ്ഥലങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും പതിച്ചുകൊടുക്കാൻ വിചാരിക്കുന്നപക്ഷം നിലമാക്കുവുന്ന ഏകദേശം പത്ത് നായിരം ഏക്കറോളം കാണുമെന്നുള്ളതിന് സംശയമില്ല. റോഡുകളുടേയും ആറുകളുടേയും ജനവാസസ്ഥലങ്ങളുടേയും സമീപമുള്ളതുമായ പതിച്ചുകൊടുത്താൽ മതി. അധികം വൃക്ഷങ്ങളില്ലാത്തതും കൃഷിക്കുപയോഗയോഗ്യമായതും ആയ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും രണ്ട് ലക്ഷത്തോളം ഏക്കർസ്ഥലം റിസർവ്വിൽനിന്നു വിടുത്തി പതിച്ചുകൊടുക്കണം. രണ്ട് ലക്ഷം ഏക്കർ ഈവിധം പതിച്ചുകൊടുത്താൽ ഗവണ്മെന്റിന് പതിനാല് ലക്ഷത്തിലധികം രൂപാ തറവിലയിനത്തിൽ കിട്ടും. ജനങ്ങൾക്ക് അത് നിമിത്തം കൃഷിക്കും കുടിപാർപ്പിനും സൗകര്യപ്പെടും.

മുണ്ടാകും. ആദ്യം ഈ പ്രദേശങ്ങൾ ചെറിയചെറിയ അംശങ്ങളായി ഭാഗിച്ച് ഒരുവലിയപങ്ക് ഭൂമിയില്ലാത്തവക്ക് തറവിലകൂടാതെപതിച്ചുകൊടുക്കുകയും, ബാക്കി ലേലത്തിൽ വിൽക്കുകയുംചേണം. രണ്ട്കൊല്ലത്തിനകം കൃഷിപെയ്യണമെന്നും അല്ലാത്തപക്ഷം ഈ ഭൂമികൾ തിരിയെ ഗവണ്മെന്റിലേക്ക് എടുക്കുന്നതാണെന്നും വ്യവസ്ഥചെയ്യുന്നതും കൊള്ളാം. കറേസർവേയർമാരെ അയച്ച് ഈ സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം ഉടനെ സർവ്വേചെയ്ത ഓരോ ബ്ലോക്കുകളായി ലേലംചെയ്താൽ തൊഴിലില്ലാതെ വിഷമിക്കുന്ന അനവധി കുടുംബങ്ങൾക്കു തൊഴിലുണ്ടാകും. തടികൾ മാററി സാവധാനത്തിൽ സ്ഥലം പതിച്ചുകൊടുക്കുന്ന നയമാണ് ഗവണ്മെന്റ് ഇപ്പോൾ കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. മന്നാൻകുണ്ടം സ്ഥലം ലേലംചെയ്ത പതിച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന് ഗവണ്മെന്റ് തീരുമാനിച്ചിട്ടു നാല്കൊല്ലമായിട്ടും ഇതേവരെ മുഴുവൻതടി മാറിക്കഴിയാത്തതിനാൽ ലേലംചെയ്ത കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽനിന്നും തടികൾ മാററിവിട്ടാൽ അതുകൊണ്ട് വളരെ തുച്ഛമായ സംഖ്യയേ ഗവണ്മെന്റിനു കിട്ടുകയുള്ളൂ. തടികൾസഹിതം ലേലത്തിൽവിറ്റാൽ ഗവണ്മെന്റിനു കൂടുതൽ വിവകിട്ടും. റോഡുകളുടേയും അറകളുടേയും തീരങ്ങളിലുംമറ്റും മുള നല്ല സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം ഇങ്ങനെ ഒരുപയോഗവുമില്ലാതെ കടക്കിയിട്ടുകൊണ്ട് ജനങ്ങൾക്കു കൃഷിസ്ഥലമില്ല, കുടിപാർക്കുന്നതിനു സ്ഥലമില്ല, തൊഴിലില്ല എന്നിങ്ങനെയുള്ള മുറവിളികൾ എത്രകാലത്തേക്കാണു ഗവണ്മെന്റ് കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ മുള സ്ഥലങ്ങൾ കൃഷിക്കു സൗകര്യമായവിധത്തിൽ പതിച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന് പ്രതിനിധിസഭകൾവഴിയായി ജനങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിനെ അറിയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടും രാജ്യത്തു ഭാവിയിൽ മഴയുണ്ടാകയില്ല, തടികൾ ഉണ്ടാവുകയില്ല എന്നുള്ള കൺസർവേററുടെ സമാധാനങ്ങളും കേട്ട് ഗവണ്മെന്റ് മിണ്ടാതിരിക്കുകയാണ്. വനങ്ങളിലുള്ള തടികൾകൊണ്ടു ഗവണ്മെന്റിനു പരയത്തക്ക ആദായമാണെന്നു ലഭിക്കുന്നില്ല. കുടിപുരയിടങ്ങളിൽ നിൽക്കുന്ന തേക്കുതടികൾ വിറ്റാണു ഫാറസ്റ്ററുകളിൽ സ്വല്പമെങ്കിലും ആദായമുണ്ടെന്നു കാണിക്കുന്നത് ഭാവിയിലുപരി ചിന്തിച്ച് ഇപ്പോഴേ ജനങ്ങളെ കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതു നല്ല ഭരണനയമല്ല. വിദൂരവീക്ഷണം നല്ലതുതന്നയാണെങ്കിലും ഇപ്പോഴുള്ളവരെ പട്ടിണിക്കിട്ടുകൊണ്ട് ഭാവിജനങ്ങളെ നന്നാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു ശരിയല്ല. അനവധി ജനങ്ങൾ തൊഴിലില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടുന്നു. ഗവണ്മെന്റിനും നല്ല കുപ്പങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനു പണമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് വിഷമമുണ്ട്.

[Mr. Thariathu Kunjithommen.]

എങ്കിലും രാജ്യത്തിന്റെ മുന്നിലൊന്നു വന്നുമായിത്തന്നെ ഇട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ രാജ്യത്തു ആളാംപ്രതി അദ്ദേഹം സ്ഥലം പോലുമില്ല. മുവാറ്റുപുഴ ദേവികുളം എന്നീ രണ്ടു താലൂക്കുകളിൽനിന്നുമാത്രം വലിയ വില കിട്ടുന്ന അന്നവധി സ്ഥലങ്ങൾ പതിച്ചുകൊടുക്കാം. ഗവണ്മെൻറ് ഇതൊന്നു പരിശോധിച്ചുനോക്കണം. ഞാൻ നല്ല സ്ഥലങ്ങൾ കാണിച്ചുകൊടുക്കാം. മന്നാൻകുളം എന്ന സ്ഥലത്തിനടുത്തുതന്നെ വേറെ ഒരു വലിയ സ്ഥാമ്പി ഏറിയാ കിടപ്പുണ്ട്. വേറേയും താലൂക്കിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും പതിച്ചുകൊടുക്കത്തക്കതായി ധാരാളം സ്ഥാമ്പിഭൂമികളുണ്ട്. പഴയ ദേവികുളം റോഡിന്റെ അടുത്തുള്ള കുട്ടംപുഴ എന്ന പ്രദേശത്തിനടുത്തു ധാരാളം സ്ഥാമ്പിസ്ഥലം പതിച്ചുകൊടുക്കത്തക്കതുണ്ട്. ഒരു രണ്ടുമൂന്നു മൈൽ ദൂരം ഒരു റോഡു വെട്ടിക്കൊടുക്കാമെങ്കിൽ ഒരു മൂവായിരം ഏക്കറോളം സ്ഥലം അവിടെ വലിയ തറവിലായ് പതിച്ചുകൊടുക്കാം. ഇങ്ങനെ അന്നവധിസ്ഥലങ്ങൾ എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽതന്നെ കിടപ്പുണ്ട്. ഇതുപോലെ ധാരാളം സ്ഥലങ്ങൾ തൊടുപുഴ, കുന്നത്തുനാട് മുതലായ അയൽതാലൂക്കുകളിലും ഉണ്ട്. മലമ്പ്രദേശങ്ങളിൽ എവിടെ നോക്കിയാലും ഇങ്ങനെ പതിച്ചുകൊടുക്കത്തക്ക സ്ഥലങ്ങൾ ധാരാളം കാണാം. നിമ്നോന്നതങ്ങളായി കിടക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽ ഉന്നതങ്ങളായ പ്രദേശങ്ങൾ പർവ്വതങ്ങളും താണപ്രദേശങ്ങൾ സാധാരണമായി സ്ഥാമ്പി ഏറിയാകളാണു്. അതുകൊണ്ട് എത്ര മലമ്പ്രദേശത്തു ചെന്നുനോക്കിയാലും കൃഷിക്കുവയോഗമുള്ള സ്ഥാമ്പി ഏറിയാകാം കാണാം. മഴയുണ്ടാകയില്ല, മരം നഷ്ടപ്പെടും എന്നിങ്ങനെയുള്ള കാരണങ്ങൾപറഞ്ഞു് ഭൂമി പതിച്ചുകൊടുക്കാതിരിക്കുന്നപക്ഷം ആ ഭൂമികൊണ്ട് ആക്കും ഗുണമില്ലായിരിക്കും. സ്ഥലങ്ങൾ പതിച്ചുകൊടുത്താൽ അതായതു് അവിടെയുള്ള മരങ്ങൾ വെട്ടിക്കഴിഞ്ഞാൽ മഴയുണ്ടാകുകയില്ല എന്നുള്ള അഭിപ്രായംതന്നെ ആധുനികശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പൂർണ്ണമായി സമ്മതിക്കുന്നില്ല. മരങ്ങൾ ഇടതിങ്ങി വളരുന്നതുകൊണ്ടാണു് മഴയുണ്ടാകുന്നതെങ്കിൽ തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ കമ്പ്രാകമാരിയിലുംമറ്റും കുറെ മരങ്ങൾ നന്നായ് വളർത്തിയാൽ അവിടെ മഴയുണ്ടാകുമല്ലോ. തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ കുറെ മരങ്ങൾ നട്ടുപിടിപ്പിച്ച് ഇരവിധം മഴയുണ്ടാക്കാൻ കഴിഞ്ഞാൽ വെള്ളമില്ലെന്ന മുറവിളി നിൽക്കും. എന്നാൽ മഴപെയ്യുന്നതു് വേറെ എന്തെങ്കിലും കാരണങ്ങൾകൊണ്ടായിരിക്കണം. വേനലിന്റെ ആധിക്യംകൊണ്ട് അറബി

ക്കടലിൽ നീരാവിയുണ്ടായി ഉയരമുള്ള പർവ്വതങ്ങളിലെ തണുത്ത വായുവിന്റെ സമ്പർക്കത്താൽ കാർമ്മേഘമായി ഘനീഭവിച്ചു മഴപെയ്യുന്ന എന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. അല്ലാതെ മരംവളയുന്നതുകൊണ്ടാണെങ്കിൽ എവിടെയും മഴപെയ്യുകയാണെന്നു വരണമല്ലോ. ഈ അഭിപ്രായങ്ങൾ ശരിയായാലും തെറ്റായാലും ഇത്രയധികം സ്ഥലങ്ങൾ കൃഷിക്കു സ്ഥലമില്ലാത്ത രാജ്യത്തു നിരുപയോഗമായിട്ടിരിക്കുന്നത് ഗവണ്മെന്റിന് ഒരിക്കലും നീതീകരിക്കാൻ സാധിക്കയില്ല. ജനങ്ങൾക്കു തൊഴിലുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കണമെന്നു ഗവണ്മെൻറു ആത്മാത്മമായി വിചാരിക്കുന്ന പക്ഷം ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഒരു വലിയ ഭാഗം ഗവണ്മെൻറ് ഉടനെ കൃഷിക്കായി പതിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്.

MR. K. R. NARAYANAN (*Vaikam cum Kottayam*) : സർ, ഈ പ്രശ്നം തിരുവിതാംകൂറിലെ വളരെ ഗൗരവമായ പ്രശ്നങ്ങളിലൊന്നാണ്. ഇവിടത്തെ ജനസംഖ്യ ഇരുപതുശതമാനം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ ഒൻപതു ശതമാനമാത്രം വർദ്ധിക്കുന്നതായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. തിരുവിതാംകൂറിലെ സെൻസസ് റിപ്പോർട്ടുനോക്കിയാൽ കായലും റോഡുകളും വനങ്ങളും ഉൾപ്പെടെ ഈ രാജ്യത്ത് ഒരു ചതുരശ്ര മൈലിന് അറുനൂറ്റി അറുപത്തെട്ടാളുകൾ താമസിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് കാണാം. കൃഷിചെയ്യാവുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ മാത്രം കണക്കാക്കുന്നതായാൽ ഒരു ചതുരശ്രമൈലിനകത്തു താമസിക്കുന്നത് ആയിരത്തി എഴുപത്തിരണ്ടാളു കളാണ്. കൃഷിചെയ്തിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങൾമാത്രം കണക്കാക്കുന്നപക്ഷം ഒരു ചതുരശ്രമൈലിനു ആയിരത്തി നാന്നൂറ്റിഎൺപത്തിരണ്ടാളുകൾ ആണുതാമസിക്കുന്നത്. തിരുവിതാംകൂറിനെപ്പോലെ ജനസംഖ്യ സെക്കൻറതോടും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു രാജ്യം ഇന്ത്യയിലധികമില്ല. സെക്കൻറതോടും ജനസംഖ്യവർദ്ധിക്കയും കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ വർദ്ധിക്കാനുള്ള സൗകര്യം ഗവണ്മെൻറു കൊടുക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതു പരിതാപകരമാകുന്നു. ഇപ്പോൾ ഫോറസ്റ്റിൽനിന്നും ഭൂമി പതിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ഏർപ്പാട് മിക്കവാറും ഇല്ല. അഥവാ ഉണ്ടെങ്കിൽതന്നെ അത് പാവങ്ങളോടുകൂടിയെന്ന അതിഭാരണമായ ഒരു ഇടപാടായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. ഉള്ള രാജകുടുംബ ഭൂമി പിന്നെയും പിന്നെയും പതിച്ചുകൊടുത്തു അവരുടെ സാമ്പത്തികനിലക്കു അസ്ഥിവാറും ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതിനുള്ള സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കുകയാണല്ലോ പാവങ്ങൾക്കു ഭൂമിപതിച്ചുകൊടുത്ത് സഹായിക്കുക എന്നുള്ള സമ്പ്രദായമേ ഇവിടെയില്ല. ഈ നില മാറ്റി ഇവിടെ കാടായി കിടക്കുന്ന സമൃദ്ധ

[Mr. K. R. Narayanan.]

ലങ്ങളും പതിച്ചുകൊടുക്കണം. തിരുവിതാംകൂറിൽ ഒട്ടധികം സ്ഥലങ്ങളും കാടായി കിടക്കുകയാണ്. ഇത്രയും സ്ഥലങ്ങൾ ഇവിടെ എന്തിനാണ് ഇങ്ങനെ വെറുതെ ഇട്ടിരിക്കുന്നത് മഴയുടെ കായ്മമാണെങ്കിൽ അതിനു മി. കഞ്ഞിത്തൊമ്മൻ പറഞ്ഞ സമാധാനം മതി. മരത്തിന്റെ കാര്യമാണെങ്കിൽ അതിനു കോന്നിയിലോ റാന്നിയിലോ വെട്ടിക്കാട്ടു മുക്കിനടുത്തോ കുറച്ചധികം സ്ഥലമെടുത്ത് മരങ്ങൾ വച്ചുപിടിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. പാവങ്ങൾക്കു ജീവിക്കാൻ സൗകര്യംകൊടുക്കുക; വയറിന്റെ പ്രശ്നം മറയ്ക്കു എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ചും വലുതാണ്. തൊടുപുഴയിലും മറ്റും നിർധനന്മാരായ ആളുകൾ—നിരാശ്രയന്മാരായ ആളുകൾ—മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലേ ഭക്തന്മാരായ ഒരിട്രലക്ഷങ്ങൾ — രണ്ടുമൂന്നും രൂപാ ചെലവുചെയ്തു കുടികൾ കെട്ടി താമസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവരെ അവിടെനിന്നും അടിച്ചോടിക്കുന്ന നിഷ്ഠൂരസമ്പ്രദായം മാറ്റേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു.

The House adjourned for lunch at 1 o'clock and re-assembled at 2 o'clock.

#### NEW MEMBER SWORN IN.

Mr. R. Pitchu Aiyangar took the oath and signed the Rolls.

#### DEMAND XII FOREST.—(contd.)

MR. K. R. NARAYANAN : ഈ രാജ്യത്തു ഫോറസ്റ്റായിക്ടാക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ പതിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നാണ്ല്ലോ ഞാൻ മുൻപ് ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചത്. തിരുവിതാംകൂർ കർഷകപ്രധാനമായ ഒരു രാജ്യമാണ്. ഇവിടത്തെ റബ്ബറും തേയിലയും നിയന്ത്രണത്തിനധീനമായരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ഇവിടത്തെ നാളികേരത്തിനു വിദേശങ്ങളിൽ നല്ല മാർക്കറ്റു കിട്ടാത്തതുകൊണ്ടും ഇപ്പോൾ ഒരു പ്രധാനകൃഷിയായി ഇവിടെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു ഏലക്കൃഷിയാണ്. തൊടുപുഴ, പത്തനംതിട്ട, പീരുമേട് മുതലായ താലൂക്കുകളിൽ ഏലകൃഷി ചെയ്യുന്നതിനു വളരെ സൗകര്യമുണ്ട്. പുരാതനകാലംമുതൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ ഒരു പ്രധാന ഉല്പന്നമാണ് ഏലം. ഇപ്പോൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഏലകൃഷി സ്ഥലസൗകര്യംകൊടുത്തു ഗവണ്മെൻറു പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം. തിരുവിതാംകൂറിലെ ഒന്നോ രണ്ടോ ആളുകളല്ലാതെ പറയത്തക്കവണ്ണം ഇന്ന് ഈ ഏലകൃഷിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഏലകൃഷി സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം വിദേശികൾ കൈവശം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ ഇനി

ഏലക്കൃഷിക്ക് പറ്റിയ സ്ഥലമെങ്കിലും സാധുക്കൾക്ക് പതിച്ചുകൊടുക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ഫാറസ്റ്റ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്ററധികാരികൾ പ്രതിബന്ധികളാകാതിരിക്കണമെന്നുപേക്ഷയുണ്ട്. അതിനാൽ സാധുക്കളുടേയും കർഷകരുടേയും രക്ഷനോക്കി ഭൂമി പതിച്ചുകൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഫാറസ്റ്റ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്ററധികൃതരും ഗവണ്മെന്ററധികാരികളും ഒയാപകളായിരിക്കണമെന്നുപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ ശക്തിപൂർവ്വം പിൻതാങ്ങുന്നു.

MR. P. V. MATHAI CHEMPARATHY (*Minachil cum Todupuzha*): Sir, I rise to support the motion before the house. There is no gain to the Government in keeping within the Reserve marshy places. These places are very good for cultivation of paddy. There is a growing demand for paddy in the country. It will also be helpful to those people who have no land at all and especially to those people who belong to the backward communities if the Government assign these marshy places and also some lands adjacent to the marshy places for the use of these people. Those places are very fertile, especially those in my taluk, Todupuzha. If the Government desire to help the people in such a way as to render them substantial aid, this is a sure way for doing it. There is a cry from the agriculturists that they want land. Where can they get the land? There is also a demand for the supply of manure. If the Government are willing to give them these lands, the Government need not supply them the manure. There is the animal manure and from the existing condition of the place we find that for a number of years the land will be very very suitable for paddy cultivation. This fact has been brought to the notice of Government by the honourable member Mr. Thariathu Kunjithommen during a number of years. In fact he was persistent on this point and this point alone. I find there is no reason to refuse this demand of the people since there is no loss to the Government but only a gain. With these few remarks I support the motion.

MR. K. P. KOCHUKORATHARAKAN: ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ ഞാൻ പിൻതാങ്ങുന്നു. ഈ തിരുവിതാംകൂറിൽ നിവസിക്കുന്ന അനേകത്തരം ലക്ഷത്തിൽപരംവരുന്ന ജനങ്ങൾക്കു ആവശ്യമുള്ള ആഹാരസാധനം ഈ രാജ്യത്തുതന്നെ കൃഷിചെയ്ത് ഉണ്ടാക്കി എടുക്കാൻ സാധിക്കാതിരിക്കുന്നത് നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന് ഒട്ടും അഭിമാനകരമായിട്ടുള്ളതല്ല. ഇന്നു തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള ഫാറസ്റ്റ് റേങ്കുകളിൽനിന്നും നെൽകൃഷിക്ക് ഉപയോഗമുള്ള സ്ഥലങ്ങളെ കൃഷിസ്ഥലങ്ങളാക്കുന്നതിനു പതിച്ചുകൊടുക്കുന്ന പക്ഷം കോടിക്കണക്കിനു രൂപാവിലയ്ക്കു വിദേശങ്ങളിൽനിന്നും വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നെല്ല് അരി മുതലായ സാധനങ്ങൾ വരുത്താതെ നമ്മുടെ നാട്ടിലുള്ള ഉല്പന്നംകൊണ്ടുതന്നെ നമുക്കു ജീവിക്കാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നു.

[Mr. K. P. Kohukoratharkan.]

നും കഴിഞ്ഞ മഹായുദ്ധകാലത്തു സിവിൽസപ്ലൈ ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും നടത്തിയിട്ടുപോലും എത്രത്തോളം സങ്കടം അനുഭവിച്ചു എന്നുള്ളതു എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്ന ഒരു കാര്യമാണ്. അതുകൊണ്ടു ഇനിമേലെങ്കിലും നമുക്കാവശ്യമുള്ള ഭക്ഷണസാധനങ്ങളെ, അതായതു നെല്ല് അരിയും, നമ്മുടെ നാട്ടിൽതന്നെ വിളയിച്ചെടുക്കുന്നതിനു ആവശ്യമുള്ളതോളം സ്ഥലങ്ങൾ ഡിസ്ഫാറസ്റ്റുമെന്റു തിരുവിതാംകൂർക്കാർക്കു പതിച്ചുകൊടുത്തു ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. മി. കണ്ണിത്തൊമ്മൻ ഉത്തരവാദത്തോടുകൂടി പറയുന്നത് വനങ്ങളിൽ നിന്നും കൃഷിക്കു ഉപയോഗമുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ പതിച്ചുകൊടുത്താൽ ഗവണ്മെൻറിനു വളരെ ആദായം ലഭിക്കുമെന്നാണ്. നിയമസഭയുടെ ആരംഭകാലഘട്ടത്ത് തുടർച്ചയായി സാമാജികനായിരുന്നതുകൊണ്ടും സ്വാമി യേറിയകമ്മിറ്റിയിൽ സാമാജികനായിരുന്ന തിരുവിതാംകൂറിലെ വനങ്ങളിലെല്ലാം കമ്മിറ്റിമെമ്പർ എന്ന നിലയിൽ ധാരാളമായി സഞ്ചരിച്ച അവയെ സംബന്ധിച്ച പരിപൂർണ്ണമായ അറിവു സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളതാണു് അദ്ദേഹം. അത്രമാത്രം പരിചയമുള്ള ഒരു സാമാജികന്റെ അഭിപ്രായത്തെ ഗവണ്മെൻറു തീർച്ചയായും വിലവയ്ക്കേണ്ടതാണ്. ഫാറസ്റ്റിൽ കൃഷിക്കുപയോഗിക്കാവുന്ന സ്ഥലങ്ങളെ അവശസമുദായത്തിൽ പെട്ടവർക്കു ആവശ്യമുള്ളതോളം തറവില കൂടാതെ പതിച്ചുകൊടുത്തതിനുശേഷം ബാക്കിയുള്ള സ്ഥലങ്ങളെ ചെറിയ ചെറിയ ബ്ലോക്കുകളായി തിരിച്ച് ലേലത്തിൽ വിറ്റു തറവില ഇടാക്കി ഈ രാജ്യത്തെ കൃഷിയെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തേണ്ടതു് ഗവണ്മെൻറിന്റെ ചുമതലയാണെന്നു ഞാൻ ഗവണ്മെൻറിനെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇതുകൂടാതെ നാലുചുറ്റും ജനങ്ങൾ തിങ്ങിപ്പാർക്കുന്നതും നടുവിൽ ഫാറസ്റ്റായി ഒഴിച്ചിടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും ആയ അനേകം ചെറിയ റിസർവുകൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തുണ്ട്. രണ്ടു മൈൽ നീളം അര മൈൽ വീതി, അരമൈൽ നീളം മൂന്ന് ഫർലാങ് വീതി, എന്നു കണക്കിൽ ചെറിയ ചെറിയ സ്ഥലങ്ങളായിട്ടാണ് അവയുടെ കിടപ്പു്. അവയിൽ നിൽക്കുന്ന തടികളെ ഫാറസ്റ്റുഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ താഴ്ന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വിറ്റുവരുന്നു എന്നാണ് എന്റെ അറിവു് തടികൾ മുഴുവൻ വെട്ടിയിറക്കിയതിനുശേഷം അവയെ പതിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്. ഇങ്ങനെ കുറഞ്ഞവിസ്തീർണ്ണത്തിലുള്ള റിസർവുകളിലും രണ്ടോ മൂന്നോ ഗാർഡ് മറുഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും കൈയെടുത്ത്. അവയിൽ നിന്നുള്ള വരു

മാനംകൊണ്ട് ഇവർക്ക് ശമ്പളം കൊടുക്കാൻ പോലും മതിയാകുന്നില്ല. കുന്നത്തൂർ താലൂക്കിൽ വിട്ടൂർ എന്നുപേരുള്ള ഒരു റിസർവ്വുണ്ട്. മൂന്നു മൈൽ നീളം ഒന്നര മൈൽ വീതി മാത്രമേ അതിനുള്ളൂ. ഇതുകൂടെ ഇതുപോലെതന്നെ ഒന്നര മൈൽ നീളം അരമൈലിൽ വീതിയിൽ അയിരൂപുരം റിസർവ്വു ഒന്നുകൂടെയുണ്ട്. ചുറ്റുപാടും ധാരാളമായി ആളുകൾ തിങ്ങി താമസിക്കുന്നുണ്ടു സ്ഥലമില്ലാത്തവർക്ക് പതുക്കെകൊടുക്കുന്നതായാൽ ജനങ്ങൾക്കു സൗകര്യമായി അവിടുവിടെ കിടന്നു ആറുസർവ്വുകളുടെ നാലുവശത്തു ധാരാളം കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ടു്. അങ്ങനെയുള്ള റിസർവ്വുകളെ താമസിക്കാൻ താമസിക്കുകയും ചെയ്യാം. അവിടെയുള്ള ഏതാനും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു അവിടുവിടെ കിടന്നുവിഷമിക്കാതെയും ഗവണ്മെൻറിനു ശമ്പളയിനത്തിൽ ഇങ്ങനെ അനാവശ്യചിലവുകൾ കൂടാതെയും കഴിക്കാം. ഇതുപോലെയുള്ള ചെറിയ ചെറിയ റിസർവ്വുസ്ഥലങ്ങൾ എല്ലാത്താലൂക്കിലുമുണ്ടെന്നാണെന്റെ അറിവു്. നമുക്കാവശ്യമുള്ള ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾക്കു വിദേശീയരെ ആശ്രയിക്കാതെ നാംതന്നെ കൃഷിചെയ്യുണ്ടാക്കേണ്ടതാണു്. കുന്നത്തൂറുതാലൂക്കിൽ പെരിയാറിന്റെ തീരത്തു പത്തുതുരുപതിനായിരം ഏക്കർ സ്ഥലം കൃഷിചെയ്യത്തക്ക രീതിയിൽ പെരിയാറിന്റെ തീരപ്രദേശങ്ങളിലുണ്ടെന്നു എന്റെ ബസ്റ്ററു പ്രസംഗത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച സ്വാംപിയേറിയ കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ടിൽ വിശദമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതിനെപ്പറ്റി വേണ്ടവിധത്തിലുള്ള രേഖാപ്രയത്നം ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും നടത്തി തിരുവിതാംകൂറിലേക്കാവശ്യമുള്ളതെല്ലാം അരിയും വിദേശങ്ങളിൽനിന്നു വരുത്താതിരിക്കുത്തക്കവിധത്തിൽ ഒരു പദ്ധതി രൂപീകരിച്ച് ഫാറസ്റ്റിൽ നിന്നും കൃഷിക്കുപയോഗമുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ പതിച്ചുകൊടുത്തു് ഇവിടുത്തെ കൃഷിയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടതാണു്. ഈ നാട്ടുകാരുടെ ഭക്ഷണസാധനത്തിനു വിദേശീയരുടെ ഇറക്കുമതി സാധനങ്ങളെ ആശ്രയിക്കേണ്ടിവരുന്നതു് വളരെ കഷ്ടമാണു്. അവരുടെ ആ ഇറക്കുമതി നിന്നുപോകുകയാണെങ്കിൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങൾ പട്ടിണികിടന്നു മരിക്കേണ്ടിവരും.

MR. T. T. KESAVAN SASTRI : ഈയവസത്തിൽ സ്വന്തമായി കുടിപാക്കാൻ സ്ഥലമില്ലാതെ വളരെ സങ്കടപ്പെടുന്ന പാവപ്പെട്ടവരുടെ കാര്യം ഗവണ്മെൻറിന്റെയും ഫാറസ്റ്റ് കൺസർവേറ്ററുടെയും ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരുവാനാണു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു്. ഉദ്ദേശം നൂറു വർഷക്കാലമായി പ്രജാസഭ വഴിയായും കഴിഞ്ഞ നയമനുസരിച്ചു വഴിയായും അവശജനങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിച്ചിരുന്നവരുടെ എല്ലാം അഭ്യർത്ഥന ഇവർക്ക് സ്വന്തമായി കുടിപാക്കാൻ ഭൂമിയും വിദ്യാഭ്യാസം

സൗകര്യവും ഭയമായി നൽകണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു. അന്നു മുതൽ ഇന്നുവരെ അവശജനങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നവർ നിരന്തരമായി ഗവണ്മെന്റിനേയും മററധികാരികളെയും വേണ്ടപോലെ അറിയിച്ചിട്ടും ഏതാവൽപയ്യന്നും ജനസംഖ്യയിൽ ഒരു ന്യൂനഭാഗത്തിനു പോലും സ്വന്തമായി കുടിപാക്കാൻള്ള സ്ഥലം കിട്ടിയിട്ടില്ല. എന്തുള്ളതു വളരെ പരിതാപകരംതന്നെ. തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെന്റിന് ഗണ്യമായ ആദായം സിദ്ധിക്കാത്ത ധാരാളം റിസർവ്വുഭൂമികൾ ഈരാജ്യത്തു കിടക്കുന്നുണ്ട്. ഈ റിസർവ്വുകളിൽനിന്നും കറെ ഭൂമിതിരിച്ചെടുത്തു സ്വന്തമായി കുടിപാക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവർക്കും കൃഷിചെയ്തു പജീവിക്കുവാൻ കഴിവില്ലാത്തവർക്കും പതിച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന പൊതുജനങ്ങൾ താണുകേണപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ എല്ലാം ഫാറസ്സ് കൺസർവേററും അതിലെ മററധികൃതന്മാരും നിർദ്വയം തടസ്സക്കാരായിട്ടാണു കാണുന്നത്. സ്ഥലമില്ലെന്നു പറയുന്നതു കളവാൺ. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ കിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ കൃഷിക്കുപയുക്തമായ ധാരാളം സ്ഥലങ്ങൾ നെടുനീളത്തിൽ കിടക്കുന്നുണ്ട്. യാതൊരു വിധത്തിലും വനം ചരക്കുകളാലും രാജകീയ വൃക്ഷങ്ങളാലുമുണ്ടാകാവുന്ന ആദായത്തിനു നഷ്ടം വരാതിരിക്കത്തക്കവിധത്തിലുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ കണ്ടു പിടിച്ച് ജനങ്ങൾക്കു പതിച്ചുതരണമെന്നപേക്ഷിച്ചാൽ അതിനു ഗവണ്മെന്റു അധികൃതന്മാർ ശ്രദ്ധപതിച്ചു വരുന്നില്ല. സർ, ഇങ്ങിനെ ഭൂമിപതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതായാൽ അതിൽനിന്നും കിട്ടുന്നകരം ആ സ്ഥലം വനമായി കിടന്നാൽ കിട്ടുന്ന ആദായത്തെക്കാൾ കൂടുതലായിരിക്കും. ഗവണ്മെന്റു ഇതൊന്നുസഭയം പരീക്ഷിച്ചുനോക്കിയാൽ ഇതിന്റെ പരമാർത്ഥം അറിയാൻ സാധിക്കുന്നതാൺ. ഇതിനുമുൻപ് കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള അനവധി മഹാസമ്മേളനങ്ങളിലെ അപേക്ഷകളും നിയമസമിതികളിലേ വാദപ്രതിവാദങ്ങളും ഭയമായി പരിശോധിച്ചാൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ ജനങ്ങൾക്കുള്ള തൃപ്തി എത്രമാത്രമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാൺ. പല ടിവാൻജിമാരുടെ അടുത്തും അവശജനങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികളും അവശജനങ്ങളും ഇതിനെക്കുറിച്ച് പരാതി ബോധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതുവരെയായിട്ടും, ഈ സങ്കടാവസ്ഥ ഈരാജ്യർത്ഥനയിൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെയും ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റു അധികൃതരുടെയും ശ്രദ്ധപതിഞ്ഞിട്ടില്ല. വസ്തുഉടമസ്ഥന്മാരുടെ ഭൂമിയിൽ കുടികെട്ടി ജീവതം കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന പാചപ്പെട്ട ആളുകളെ പലപ്പോഴും അവി

ടെന്നിന്നും വസ്തുവുടമസ്തന്മാർ നിർദ്വയം അടിച്ചിറക്കുന്നതിന് തയ്യാറാകുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ തിരുവിതാംകൂറിലെ ഓരോ സ്ഥലങ്ങളും പരിശോധിച്ചുനോക്കിയാൽ ഒരു വലിയ വഭാഗം ജനങ്ങൾ സ്വന്തമായി ഭൂമിയില്ലാതെ മറുജന്മങ്ങളുടെ ഭൂമിയിൽ കുടികൊണ്ടിരിക്കുക അവരെ അടിച്ചു പുറത്താക്കി യാതൊരാധാരവും ഇല്ലാതെ അലഞ്ഞു നടക്കുന്നതായി കാണാം. അതുകൊണ്ട് ഭൂമിയില്ലാത്ത പാവപ്പെട്ടവർക്ക് എങ്കിലും ഭൂമിപതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനും, കാളനെസേഷൻ സ്കീം അനുസരിച്ച് വേണ്ട സഹായങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഭയം ഭൂമിയും ഫാറസ്റ്റ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്ററിക്രമമായതുകൊണ്ടും ഭാഷിണ്യവും ഉണ്ടാകുവാൻ താല്പര്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടുവിരമിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. N. RAMAKRISHNA PILLAI: Sir, there has been a persistent demand in this House for the registry of more and more forest lands. On account of the increase in population and on account of the increase in unemployment and for a variety of other reasons this demand is quite natural. But the paramount requirements of the country in respect of its rainfall require that a large extent of these forest lands should be maintained in their original condition. My friend, Mr. Kunjithommen, says that the theory that forest lands are necessary for the purpose of rainfall is an exploded one and that it is unnecessary to reserve forest lands in the State. Of course, there is also the further fact that a large extent of forest land has already been registered from time to time and we have to know what exactly has been done in regard to these lands and what is the extent of the development that has been made in regard to lands that have already been registered.

The Financial Secretary also referred to the fact that it is under contemplation of Government to register a very large extent of forest land. I desire to know what exactly is the scheme proposed by Government and what are the conditions under which these lands are going to be registered. I request the Conservator to enlighten the House on this point and tell us also whether forest lands are necessary for rainfall the extent of the lands so required and whether the lands that have been already registered have been properly developed.

MR. J. W. TOLSON (*Travancore Planters*): Sir, I rise to oppose the motion. I fear that unless great care is exercised in the registration of forest lands and in disafforestation, there may be a real danger to Travancore. There is no doubt that the forests are very necessary to prevent soil erosion and to conserve water. Many Governments are now paying great attention to the question of soil erosion, such as Ceylon and the United States of America. For instance, the United States of America, there are certain States that are definitely losing their soil as it is being removed by wind and rain. The Government are considering the question of planting up in forest a belt to protect his stretch of country—I think I am right in saying that the belt of trees that they propose to plant is a thousand miles in length.

[Mr. J. W. Tolson]

Similarly the Government of Travancore should realise the very great danger in disafforestation, recognising that the rivers will silt up and the tanks become useless. Cultivated land by losing the top soil due to wash will become unproductive. Science to-day takes a very serious view of the loss of top soil and is introducing cover crops and the replanting of trees to preserve the soil especially that which suffers from the heavy downpour of the monsoon. The question of soil erosion is an important one and due every consideration. I would therefore ask this House seriously to consider the question of disafforestation not from the point of view of the use that can be made of these lands but from the point of view of the danger to the general fertility of the soil of Travancore in the future.

MR. P. C. ADICHAN (*Nominated*) : സർ, ഈ അവസരത്തിൽ അവശസമുദായങ്ങൾക്ക് ഭൂമിപതിച്ചുകൊടുക്കുന്ന കാര്യം ഗവണ്മെൻറ ശ്രദ്ധിക്കണമെന്ന് ചിലർ പറയുന്നത് ശരിയാണെങ്കിലും ഗവണ്മെൻറ തന്നെ അതു നേരിട്ടു നടത്താമെന്ന് വിചാരിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ അതിനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ പറയേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടോ എന്ന് ഞാൻ സംശയിക്കുന്നുണ്ട്. രണ്ടലക്ഷത്തിൽചിലപാനം ഏക്കർസ്ഥലം സാധുക്കളായ ജനങ്ങൾക്ക് പതിച്ചുകൊടുക്കാൻ പോകുന്നു എന്നാണു ഞാൻ അറിയുന്നത്. അത് ശരിയാണെങ്കിൽ ഇങ്ങനെ സാധുക്കൾക്ക് ഭൂമി പതിച്ചുകൊടുക്കണം എന്നു മറ്റുള്ളവർ പറയുന്നതിന്റെ ആവശ്യം ഉണ്ടെന്നു തോന്നില്ല. ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാർ അവശസമുദായങ്ങൾക്ക് സ്ഥലം പതിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നു പറയുന്നത്, അവശസമുദായക്കാർക്കായിട്ടു പറയുകയാണോ അതോ വെറും സ്വാർത്ഥലാഭത്തിനുവേണ്ടിയാണോയെന്ന് സംശയിക്കുന്നു. നാളതുവരെയുള്ള അനുഭവംകൊണ്ടു ഈവാദം ഞങ്ങളെ ചതിക്കാനാണെന്ന് ഒരു സംശയം ഉണ്ട്.

MR. KAVIYOOR K. K. KOCHUKUNJU (*Nominated*) : രണ്ടു ലക്ഷത്തിൽ ചിലപാനം ഏക്കർ പതിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ പോകുന്നുവെന്ന് എവിടെ നിന്നു കിട്ടിയ അറിവാണു്?

MR. P. C. ADICHAN : പത്രത്തിൽനിന്നു കിട്ടിയ അറിവാണു്. അവശസമുദായങ്ങൾക്ക് സ്ഥലം പതിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നു പറയുന്നത് പരമാർത്ഥത്തിൽ അവശസമുദായക്കാർക്കാണോ എന്നു എനിക്കു വളരെ സംശയമുണ്ട്. അതു പരമാർത്ഥമാണെങ്കിൽ അവർക്കു ഞാൻ നന്ദിപറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ ഒരു കാര്യമാണു് എനിക്കു ഗവണ്മെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടു വരുവാനുള്ളതു്. സാധാരണ ഞങ്ങൾ ചില പുതുവൽ സ്ഥലത്തു പാർത്തുവരികയും സ്വാധീന ശക്തിയുള്ളവർ

ഞങ്ങളെ അടിച്ചിറക്കുകയുമാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഈ മാതിരി ഏതെങ്കിലും  
 ഒന്നുണ്ടാക്കുന്ന സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അവർ  
 താമസിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു തന്നെ താമസിക്കത്തക്കവണ്ണം ഒരു നിയമം ഗവ  
 ണ്മെന്റിൽനിന്നും ഉണ്ടാക്കണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു. കുന്നത്തൂർ, പത്ത  
 നാപുരം, പത്തനംതിട്ട, ഈ താലൂക്കുകളിലായി കുടിയിടകളോടടുത്ത്  
 ഏതാനും റിസർവ്വ ഫാറസ്റ്റ് കിടക്കുന്നുണ്ട്. പത്തനാപുരം, കോന്നി  
 റോഡിനു പടിഞ്ഞാറുവശത്തു് കൊടുമുളപ്പകുതിയിലും പത്തനംതിട്ട  
 താലൂക്കിലും പത്തനാപുരം താലൂക്കിലും ധാരാളം റിസർവ്വ ഫാറസ്റ്റ്  
 ഉണ്ട്. അവയെ അങ്ങനെ ഇട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് പരമാർത്ഥത്തിൽ കൂടു  
 തൽ പ്രയോജനമുണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ അവയെ സാധു  
 കൾക്കു പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതു കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമായിത്തീരുമെന്നാ  
 ണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു അടുത്തതായിട്ട്  
 സാധുക്കൾക്ക് ഭൂമി പതിച്ചുകൊടുക്കാൻ പോകുന്നതിൽ ഈ സ്ഥലത്തെ  
 പതിച്ചുകൊടുത്താൽ കൊള്ളാം. ഇന്ന് അവശസമുദായക്കാർക്കു നീക്കി  
 വച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥലമെല്ലാം വെറും പാറപ്പുറങ്ങളാണ്. സ്ഥലങ്ങൾ പ  
 തിച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന് പറയുന്ന ആളുകൾക്കു നല്ല സ്ഥലങ്ങൾ കിട്ടുക  
 യാണെങ്കിൽ അതിലൊരു ശകലം സ്ഥലംപോലും കൊടുക്കുകയില്ല. അ  
 തിനാൽ ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ട സ്ഥലം ഗവണ്മെന്റുതന്നെ ഞങ്ങൾക്കു പ്ര  
 ത്യേകം തിരിച്ചു തരണം. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിനു തീർച്ചപ്പെടുത്തിക്ക  
 ള്യിക്കണമെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. കുറവരെ സംബന്ധിച്ചിട  
 ത്തോളം പത്തനംതിട്ട, കുന്നത്തൂർ, പത്തനാപുരം എന്നീ താലൂക്കുകളി  
 ലായി കുടിയിടകൾക്ക് അടുത്തുകിടക്കുന്ന റിസർവ്വ ഫാറസ്റ്റിൽനിന്നും  
 ഒരു അയ്യായിരം ഏക്കർ സ്ഥലം എങ്കിലും പതിച്ചുകൊടുക്കണം. ഞങ്ങ  
 ളുടെ പ്രശ്നം അതുതന്നെയാണ്. ഞാൻ ഇക്കോട്ടുപോന്നപ്പോൾ ദേവ  
 ലോകത്തോ മറ്റൊരു പോകുകയാണെന്നും നമുക്ക് ആവശ്യമുള്ളതിൽ  
 പ്രധാനമായ കറേജ് സ്ഥലമെങ്കിലും പതിച്ചുകൊടുക്കത്തക്കവണ്ണം വേ  
 ണ്ടുപാർശ്വചെയ്തു സാധിച്ചുകൊണ്ടു മാത്രമേ തിരിച്ചുവരികയുള്ളവെ  
 നുമാണ് സാധുജനങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതു സാധിച്ചില്ലെ  
 ങ്കിൽ ഞാൻ ഇവിടെവന്ന് ഇത്രയും സങ്കടം ഉണ്ടായിട്ടിട്ടും, ഒടുവിൽ നി  
 രാശപ്പെടുവാൻ ഇടവന്നാൽ അത് വളരെ പരിതാപകരമാണ്. ഞങ്ങ  
 ളുടെ സകല ഐശ്വര്യാഭിവൃദ്ധിക്കായി ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെന്റു  
 സകല ശ്രമങ്ങളും പതിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ആ നൈരാശ്യത്തിനു  
 ഇടവരികയില്ലെന്നു വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് ഉപേക്ഷപത്തെ അനുഭവി  
 കുന്നു.

**MR. M. G. MATHEW:** Sir, I beg to support the motion. From what we were told just now we understand that there is a scheme under contemplation in America regarding afforestation of lands so as to prevent soil erosion. I doubt whether conditions in America and in Travancore are similar. The area disafforested in Travancore has been used to open a number of estates and if disafforestation is bad, it clearly means that the estates have to be closed down. So it can be confidently asserted that disafforestation in Travancore may not lead to any trouble at all. There are other aspects also to be considered. As far as Mr. Adichan's statement is concerned, I too submit that it is necessary that Government should make arrangements for the registry of lands to backward communities also.

**MR. N. VELU ACHARY (Nominated):** സർ, ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അല്പം ചില ഭേദഗതികളോടുകൂടി അനുകൂലിച്ചു കൊള്ളുന്നു. ടാൽസൺ വനത്തിന്റെ വളർച്ചയനുസരിച്ചാണ് മഴയും മറ്റും ഉണ്ടാകുന്നതെന്നു പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. അത് ശാസ്ത്രരീത്യാ ശരിയാണെന്നുള്ളത് നമുക്ക് അനുഭവമാണ്. അതുകൊണ്ട് അതിനു വിഘാതമല്ലാത്തവിധത്തിൽ വേണം വനങ്ങൾ പതിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടത്. വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള വനങ്ങളിൽ നിന്നും ഭൂമി തിരിച്ചു സൗകര്യമുള്ളിടത്തോളം പതിച്ചു കൊടുക്കണമെന്നാണ് ഇവിടെ പറഞ്ഞത്. എന്റെ ഭേദഗതി വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂർ എന്നും തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂർ എന്നും ഭാഗിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നാണ്. കൃഷിക്കൊണ്ടും വ്യവസായം കൊണ്ടും ജീവിക്കേണ്ട ഇവിടത്തെ ജനങ്ങൾ വളരെ കഷ്ടപ്പെടുന്നു എന്നുള്ളത് പരമാത്മമായ ഒരു സംഗതിയാണെന്നു സമ്മതം. അതിനാൽ തിരുവിതാംകൂറിനെ വടക്കുംതെക്കുമായി ഭാഗിക്കാതെ ഇങ്ങിനെയുള്ളവർക്ക് ഭൂമി പതിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. ഇത്തരം ഭൂമി പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നത് വെറും കൃഷിക്കാരായിട്ടുള്ളവർക്ക് മാത്രം ആയാൽപോരാ. ഫാറസ്റ്ററിനകത്തു അവിടവിടെയായി ചെറിയ വെള്ളച്ചാട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. ഈ വെള്ളച്ചാട്ടത്തെ ചെറിയ യന്ത്രങ്ങൾ ഘടിപ്പിച്ചാൽ (ഇവിടെ നിഷ്പ്രയാസം ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിവുള്ള) ഇതിന്റെ കറക്കംകൊണ്ട് വലിയവലിയ യന്ത്രങ്ങൾ ഓട്ടാനും അതുപോലും കാർഷികോല്പന്നങ്ങൾ സംസ്കരിക്കാനും സാധിക്കുന്നതാണ്. അങ്ങിനെ വെള്ളച്ചാട്ടമുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ കൃഷിയും വ്യവസായവും നടത്തുന്നവർക്ക് പതിച്ചുകൊടുത്താൽ അവർക്ക് ഈ വെള്ളച്ചാട്ടത്തിന്റെ സഹായംകൊണ്ട് നല്ല വ്യവസായങ്ങൾ നടത്താൻ കഴിയും. ഉദാഹരണമായി മരച്ചീനി കൃഷിയെത്തന്നെ എടുക്കാം. മരച്ചീനി വെട്ടിയുണക്കി അമേരിക്ക തുടങ്ങിയ അന്യരാജ്യങ്ങളിലേക്ക് നാം

അയക്കുകയും അത് അവിടെയുള്ള ചിലയന്ത്രങ്ങൾക്കകത്തുകൂടി കയറിയിറങ്ങി മാവായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടുവരുന്നതു നമ്മൾ തിരിച്ചുവാങ്ങിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മരച്ചീനി പച്ചയായി മൂന്നോ നാലോ ദിവസത്തിലധികം ഇരുന്നാൽ ചീത്തയായിപ്പോകും. അതുകൊണ്ട് ചെറിയ യന്ത്രങ്ങൾ നിർമ്മിച്ച് ഈ വെള്ളച്ചാട്ടമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ ഘടിപ്പിച്ചാൽ കൃഷിക്കാർക്കുതന്നെ മരച്ചീനിയെ ഉണക്കി മാവാക്കി നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ഉപയോഗത്തിനായി വിതരണം ചെയ്യാൻ കഴിയും. ഇത് ഉദാഹരണമായി പറഞ്ഞുവെന്നുള്ളത്. ഇതുപോലെ അനേകം വ്യവസായങ്ങൾ നടത്താൻ കഴിയും. ഇങ്ങനെ കൃഷിയും വ്യവസായവുംകൂടി നടത്താൻ കഴിവുള്ളവർക്കു ഭൂമികൊടുത്തു സഹായിക്കുമെങ്കിൽ അവർ അനേകം പേർക്കു തൊഴിൽ കൊടുത്തു സഹായിക്കുകയും മറ്റുള്ളവർക്കു അതായത് വ്യവസായ മനുഷ്യമിതിയില്ലാത്ത നമ്മുടെ നാട്ടുകാർക്കു ഇതൊരുപാഠമായി തീരാനും ഇടയാകും. ഇങ്ങനെ വ്യവസായത്തൽപ്പരരാക്കിത്തീർക്കേണ്ട കടമ ഗവണ്മെന്റിനുണ്ട്. അതിനാൽ തിരുവിതാംകൂറിനെ പ്രത്യേകം പ്രാദേശികമായി തിരിക്കാതെ സാധുക്കളായ എല്ലാവർക്കും ഫാറസ്സിനു വിചാരിതമാകാത്ത വിധത്തിൽ ഭൂമിപതിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിൻതാങ്ങിക്കൊള്ളുന്നു.

MR. A. J. JOHN (*Vaikom cum Kottayam*): Sir, I also support the motion. My object in doing so is to bring to the notice of Government the fact that the forest authorities in some cases are causing considerable hardship to registered holders of lands. In some cases, there may be a narrow strip of forest land surrounded on all sides by registered holdings. The registered holder on the bonafide belief that this strip of land also is a part of his holding enters into the land and effects valuable improvements. In such cases the forest authorities do not raise any objection when the entry was made. But after 15 and 20 years, when the land is fully planted a resurvey is made by the Forest Department and they send a recommendation to start proceedings under the Land Conservancy Regulation to evict the holders. The Land Revenue authorities though they may find that the occupation is bona-fide, order eviction because the forest authorities do not agree to the registry. My submission is that such action should have been taken at the initial stage before the people improved the lands. The action of the forest authorities causes much damage to the registered holders. Under these circumstances these narrow strips of land ought to have been registered in the names of the registered holders. With these remarks I support the motion.

MR. T. C. KESAVA PILLAI: സർ, ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ എത്രയും പെട്ടെന്ന് ഫാറസ്സിനു ഭൂമികൾ പതിച്ചുകൊടുക്കാൻ പാടില്ലെന്നുള്ള

[Mr. T. C. Kesava Pillai.]

ഒരു വിചാരം ഉദ്യോഗസ്ഥലോകത്തു ഉണ്ടെങ്കിലും അത് അനുദ്യോഗസ്ഥ ഭാഗത്തുനിന്നും വരേണ്ട ഒരു സംഗതിയാണു്. ഫാറസ് റ്റു ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറ് ബഡ്ജറ്റിൽ വരവിനത്തിൽ കൂടുതൽ തുക കൊള്ളിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി കൂപ്പ് വെട്ടിത്തെളിക്കയോ അല്ലെങ്കിൽ റവന്യൂ ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറിലേക്ക് കൂടുതൽ പണമുണ്ടാക്കാനായി ഫാറസ് റ്റു ഭൂമി വിൽക്കുകയോ ചെയ്യണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശം ഉണ്ടായാൽപോലും ഭാവിസന്താനങ്ങളുടെ നന്മയെ ഉദ്ദേശിച്ചു നാം എന്തുക്കേണ്ടതായ ഒന്നാണു്. വന്നു ആന മുതലായ ജന്തുക്കൾക്ക് കിടക്കേണ്ട ഒരു സ്ഥലമാണു്. അവയ്ക്കു കിടക്കാനുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ മനുഷ്യൻ പ്രവേശിച്ചു ഉപദ്രവങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയാൽ അവ അവിടെ നിന്നും ഇറങ്ങി വേണ്ടാത്ത ഉപദ്രവങ്ങളെല്ലാം ചെയ്യും. കോട്ടൂർ റിസർവിനു സമീപമുള്ള അൺറിസർവ്ഡ് കാണിപ്പറ്റിൽ ജനങ്ങൾ പ്രവേശിച്ചയുമ്പോൾ അവിടെയുള്ള ആനകളെല്ലാം കളിയലിൽ വന്നു് വലിയ നഷ്ടമുണ്ടാക്കി. അവയ്ക്കു കിടക്കാനും സ്ഥലം വേണമല്ലോ. അവിടെ ജനങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുന്നതു ഒരിക്കലും ശരിയല്ല. അതുകൊണ്ടു് ആ സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം റിസർവ് ചെയ്തു അവയ്ക്കു സഞ്ചരിക്കുന്നതിനായി ഒഴിച്ചിടണം.

ഇനി പറയുവാനുള്ളതു മഴയെപ്പറ്റിയാണു്. ഇപ്പോൾ മഴ തീരെയില്ല. ഫാറസ് റ്റു ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറിലേക്കു ആദായം ഉണ്ടാക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി കോതയാർ ഇറിഗേഷൻ ക്യാച്ചുമെൻറു ഏരിയയിലുള്ള വലിയ തടികളെല്ലാം മുറിച്ചു കൊണ്ടുപോയി. അതു മഴയുടെ കുറവിനെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടു്. മി. കഞ്ഞിത്തൊമ്മൻ കന്യാകുമാരിയിൽ കുറെ മരം വെച്ചു പിടിപ്പിച്ചാൽ മഴ പെയ്യുമോ എന്നു നോക്കണമെന്നൊക്കെ നേരംപോക്കായി പറഞ്ഞു. അതൊന്നും നമുക്കിവിടെ കൗതുകമായിട്ടുണ്ടു്. മഴയുണ്ടായാൽ മാത്രമേ കൃഷിയുണ്ടാവുകയുള്ളു. മഴയുണ്ടാകണമെങ്കിൽ ഫാറസ് റ്റു ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഇപ്പോൾ കൃഷിക്കു സ്ഥലം പോരാ എന്നു പറയുന്നതു അത്ര ശരിയല്ല. ഇവിടെ ധാരാളം കൃഷി ചെയ്യാത്തസ്ഥലങ്ങൾ കിടപ്പുണ്ടു്. അവയെല്ലാം നിർബന്ധിച്ചു കൃഷി ചെയ്യാത്തസ്ഥലങ്ങൾ നിയമമുണ്ടാക്കുകയും കൃഷിചെയ്യാത്തപക്ഷം പീനലൈസ് ചെയ്തും ചെയ്താൽ കൃഷിവർദ്ധിച്ചുകൊള്ളും ഇവിടത്തെ ജനസംഖ്യ വർദ്ധിച്ചു ഇനി ഒരിഞ്ചുഭൂമിപോലും കൃഷി ചെയ്യാനില്ല എന്നു കാണുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ മാത്രമേ ഫാറസ്സിനകത്തു പ്രവേശിപ്പിക്കാവൂ. ഇപ്പോൾ ഇതിലും പതിച്ചുകൊടുത്തു് കളഞ്ഞാൽ

അൻപതു കൊല്ലം കഴിയുമ്പോൾ ജനസംഖ്യ വർദ്ധിക്കുകയും അന്ന് ആരു വിചാരിച്ചു ലാ കൃഷിക്കു സ്ഥലം കൊടുക്കാൻ സാധിക്കാതെ വരികയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ട് എന്റെ മാത്ര സ്നേഹിതന്മാരെല്ലാവരും ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ എത്രക്കണമെന്നും ഫാറസ് റദ്ദ് പതിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ പാടില്ല എന്നുള്ള കൺസ്ട്രിക്ടീവ് സ്കീം കൊണ്ടുവരണമെന്നും അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ എത്രത്തുകൊള്ളുന്നു.

**MR. S. KRISHNA AIYAR:** Sir, let me bring to the notice of this House some of the practical difficulties in the way of disafforesting such lands. Some of us do hold swampy areas near Reserve Forests and we have been trying to cultivate them. But we are labouring under severe handicap. In the first instance, almost all the areas are malarial. Out of a hundred labourers employed in such areas 95 of them return malaria-stricken. In the second place, labour is very costly. We cannot get labour enough from Travancore. We have to import labour and that is quite uneconomical. Thirdly, these areas being very near Reserve Forests are frequented by wild boars and elephants and their ravages are so severe, that the problem of how to prevent ravages has become an important question. Fourthly, people pay *tharavila* and taxes and attempt cultivation. But after trying unsuccessfully for a year or two they throw it up and the taxes on such lands becomes a burden to them. No doubt it is good on principle that arable lands -- by arable lands I mean lands fit for paddy cultivation -- be thrown open for cultivation. But once it is begun, we cannot stop. When once people get into Reserve areas, it is not possible to stop aggression. I would therefore suggest to the Conservator of Forests that he may accept the principle namely that such lands as could be worked economically and without detriment to forest culture may be thrown open for cultivation.

**MR. R. DHANUKOTI PILLAI:** Sir, the question of disafforestation of areas within reserves fit for paddy cultivation is not a new one. Almost every year it is being brought up by Mr. Kunjithommen himself and for the last 15 years it has been his favourite theme. It had also come up before the old Sri Mulam Popular Assembly several times. In the 10th session of the Popular Assembly a certain member from North Travancore urged on the Government the necessity of disafforesting lands which were said to be suitable for paddy cultivation and which were not in the interests of Government to be kept as reserves. That subject was repeatedly brought to the notice of Government again and again later. As a result Government asked the Forest Department to make out a list of such lands and submit a report to Government. Accordingly all swampy lands inside the reserve forests of not less than 100 acres were listed so. The Government ordered disafforestation of all such lands aggregating in all to 1,500 acres. All these lands were mostly in North Travancore and most of them I am glad to say have now been registered. During the great war, scarcity for paddy was increasingly felt. The Civil Supplies Commissioner recommended to Government to take steps to augment the supply of

[Mr. R. Dhanukoti Pillai.]

paddy in the State. A conference was held by the then Dewan, and the Forest Department was asked to report whether suitable lands for paddy cultivation not below 5 acres could not be disafforested from the reserved areas. Government also appointed committees in several taluks adjoining forests to find out and report whether there were such lands within the reserves in their taluks. These Committees were composed of officials and non-officials. Most of the swampy areas within the forests were then inspected by these Committees who submitted reports to Government. In regard to Peermade and Deviclam the Committee recommended the disafforestation of 1,500 acres fit for paddy cultivation but pointed out that—time had not come for people to go in for the registry of these lands. As they were in the interior of the forests. They suggested that the existence of such lands may be published and if anybody applied for the registry of the lands further steps might be taken and that no expenditure need be incurred in connection with demarcation and survey of these lands. Government approved this recommendation and made known to the public the availability of these lands for registry. So far not a single application has come for these lands though 15 years have elapsed since that proceedings were published in the Gazette. Simultaneously with the appointment of taluk Committees for Deviclam and Peermade, other Committees were appointed for the different taluks adjoining the reserves. There were six such Committees, one for Todupuzha, another for Muvattupuzha, a third for Kottarakara and Nedumangad, fourth for Patanamthitta and so. These Committees in due course submitted their recommendations to Government. Government thereafter sanctioned the disafforestation of nearly 700 acres of land. Out of this about 600 acres have been disafforested and handed over to the Revenue Department and I think they are already registered. There was a balance of about 100 acres which could not be disafforested because it was inside a reserve the settlement of which has not been completed and about which a civil suit has arisen. So practically all the swampy areas recommended by the Committees as fit for disafforestation have been made available to people.

**MR. E. JOHN PHILOPOSE (Tiruvalla):** May I ask the member whether the swampy areas disafforested in Pattanamthitta taluk have been really given under the land Colonisation Rules either to Co-operative Societies or to individuals?

**MR. R. DHANUKOTI PILLAI:** There was a representation received from some people of Patanamthitta taluk through Mr. Philipose as their Vakil. The facts stated therein were examined and it was found that there were no swampy areas as reported in the petition.

Even without any representation Government have been always sympathetic with regard to the demands of the people. In connection with the opening of the northern outlet road it was pointed out that since the road passes through reserved areas, lands on either sides of the road should be disafforested. Unless that was done it was not

possible for the road to become popular. Accordingly Government sanctioned the disafforestation of 2,500 acres, along that road and those lands were registered subsequently to the people of the locality. Likewise along the Neriamangalam-Pallivasal road an area of 3,000 acres was disafforested the so-called *Mannamkandam*.

Mr. Kunjithommen in the course of his speech pointed out that lands along roads and rivers must be disafforested. Sir, Judicious disafforestation has been the policy of Government for several years past. Wherever any necessity arose Government have been disafforesting reserved forests. For example in the Muvattupuzha taluk after the Neriamangalam road was opened as I said, Government had disafforested 3,000 acres and an extensive area of nearly 1,000 acres for paddy cultivation has been made available. Likewise when the western road was opened, about 2,500 acres were disafforested. The Trivandrum-Shencotta road, passes from the 24th mile to the 42nd mile through reserved forest. Along this road an area of over 2,000 acres has been disafforested and made available for registry. He made also another suggestion that the lands on either sides of rivers should also be disafforested and made available for paddy cultivation. I am supposed to know a little bit of Travancore especially the hilly portion of it. I know most of the rivers from their source to their mouth. There is hardly any land fit for paddy cultivation. The banks of many of our rivers are so high that unless we put up costly dams, these waters cannot be used for cultivation. Probably he meant the little flat strip, that extends from Thattakad to Neriamangalam bridge. This area, Sir, is not swampy. It is a bit of forest where a variety of timber occurs. The swampy area committee of which Mr. Kunjitommen was a member recommended this for disafforestation but after closer inspection it was found too valuable to be disafforested. It is there we have the elephant pits and where intensive work is being carried on. Mr. Kunjithommen also said that in Northern Travancore there were about 10,000 acres of swampy areas still available for cultivation. Sir, I have been in charge of the Northern Division for nearly 3½ years, and I can lay claim that I know every square mile of forest in this Division. I challenge Mr. Kunjithommen to come and point out where that land of 10,000 acres is. Hyperbolic language is permissible but there is a limit for exaggeration.

**PRESIDENT :** It is generally a psychological limit.

**MR. R. DHANUKOTI PILLAI :** But other people may be misled by such statements.

Mr. Narayanan said that there were lands fit for cardamom cultivation. It is true that in the High Ranges there are lands fit for cardamom cultivation. Government have made available 10,000 acres of such lands for registry. I understand that applications have not been received for all these 10,000 acres and so far only two or three thousand acres have been applied for. It is true that there are other areas also fit for cardamom cultivation mostly along the frontier ridge.

[Mr. R. Dhanukoti Pillai.]

The question whether such high elevation areas can be thrown open for cultivation to Travancoreans is under consideration. There are objections from the climatic and rainfall points of view. Anyhow that is a remote question and when the 10,000 acres now available for registry at Pallivasal is over, Government will consider the question of registering further lands.

Mr. Kesavan Sastri spoke about the registry of lands to backward communities. I am in full sympathy with him. Though he has been rather strong in attacking me, he said that I was always opposed to the registry of lands to backward classes. Far be it from me Sir. I remember one or two applications were received from some members of the backward communities, where they wanted a certain reserve to be given to them. This Reserve is involved in a civil suit now before the High Court. There have been claims brought forward by one or two people for this Reserve. In the circumstance, I reported to Government that the area could not be registered to the applicants. Probably that may be the case Mr. Sastri was referring to. I do not know any other case in which I was harsh to the backward classes. Recently, Sir, myself and Mr. George were asked by Government to inspect and report on a certain area proposed for reservation. There has been long correspondence on this matter, and so Government asked us to have a joint inspection and report whether the land should or should not be reserved. We inspected the place and came to the conclusion that this area was not fit to be reserved and recommended to Government.

**PRESIDENT:** Recommendations by heads of Departments to Government are confidential.

**MR. R. DHANUKOTI PILLAI:** Government have sanctioned the recommendation.

**PRESIDENT:** Even if Government have sanctioned the recommendations, recommendations made by heads of Departments should not be divulged. Suppose an officer suggests something and Government overrule that. It is not open to the Government member to mention it.

**MR. R. DHANUKOTI PILLAI:** Mr. Ramakrishna Pillai raised the pertinent question, what has been done on the lands already registered. It is a poor commentary on the Travancorean and his work including myself. I will give only one instance. Along the western out let roads when the timber was removed by the Department the land was given on registry by auction. The registry holders destroyed the remaining trees, began lemon grass cultivation and utilise the fuel for the distilleries. When the price of lemon grass oil went down the land went out of cultivation and is left fallow. It had been subjected to several years of wash and the land is at present quite unsuitable for cultivation. It is covered with a sort of scrub and nothing can be raised there. If they had used it for any other purpose the owners would have derived good profit out of it. Now it is rendered completely useless. There is a cut motion coming later where the Government is ordered to arrange

for the supply of fuel to the people in this locality now. That is the state of affairs. I thank Mr. Tolson for explaining to the House the pervicacious effect of denudation. He has lightened my work. As a planter he has got enough of personal experience in the matter and his statement is authoritative. I do not think that I should go further into that question of soil deterioration. But I may give an instance how denudation results in silting up of rivers and canals.

There was a time when we were transporting timber in rafts from beyond Erattupetta. Ordinary country boats used to come then up to the ferry that place. Now on account of clearing higher up, our timber has to be dragged by elephants 5 or 6 miles below the ferry before it could be rafted. I do not know whether the country canoes come to Erattupetta. But I am told that bigger canoes do not come.

Mr. Kesava Pillai had to say something on the rainfall in the Pechipara Reservoir. It is true Sir that for some years past the rainfall in the Pachipara catchment is decreasing. The cause for this has to be looked for elsewhere. So far as the Forest Department is concerned we have done and are doing whatever is possible. We have conserved the forests as rigidly as possible. The Kodayar river obtains its major supply of water from the Forest beyond Muthukuzhi. Here the Forest is almost impenetrable and no man interferes with it. The scarcity of water in the Kodayar river, must be due to some other causes. But all the same, it may be said that there are some other points which may have to be considered in connection with the water supply to the preservation in the Pachipara Reservoir. There are a number of hillmen's settlement within the catchment. These men go about doing shifty cultivation clearing forests personally. Certainly this will have a very deleterious effect in regard to the water supply in long run.

It is also stated in the cut motion that not only swampy areas but also arable lands, wherever found, should be disafforested. By arable lands probably Mr. Abraham means lands fit for cultivation of all sorts. I may say that it is not possible to disafforest such lands, wherever they are found. But Government have been following certain principles. Government laid down their Forest policy as early as 1907 whereby the Forest Department was ordered not to increase the area under reservation, but to consolidate what they have reserved and to see that no more lands are reserved except in case of extreme necessity. That has been, more or less, the magna charta for the Forest Department. We have been following the directions emphatically. Except on account of urgent necessity we do not deviate from the principle laid down.

There is an idea to throw open an area of three to five thousand acres of land for the cultivation of fruit and other crops in the High Range. I make special reference to it now because in another cut motion Mr. Jebamony Nadar has asked for lands where potatoes and fruits can be grown. This scheme is not based on the recommendation of the Swampy area committee or any other committee. Government on

[Mr. R. Dhanukoti Pillai.]

their accord intend making this land available for cultivation. They are awaiting for applicants to go there. The lands there are very fertile and it is likely to prove useful not only to the State but to the people as a whole. Oranges and lime come up well there.

MR. N. RAMAKRISHNA PILLAI: May I know where that land is?

MR. R. DHANUKOTI PILLAI: The land of undulating grassy hills referred is an extensive area something like the Ooty Downs round Vandamet in the Peermade taluk. Now Government have opened a road from Kumili—13 miles long going through this place and it takes an hour by car to reach the place. This land is suitable for the cultivation of fruits, and other things and I hope people will take advantage of this opportunity and apply for the land instead of asking for three acres here and four acres there.

Sir, during the time of Mr. Raghaviah he asked me to try potatoes in this locality. He got down seed potatoes from Ooty and had a patch of  $\frac{1}{2}$  an acre planted. The potatoes came up splendidly but the rains setting in early the tubers went badly. But the experiment proved that this soil and the locality were quite good for potatoes.

MR. THARIATHU KUNJITHOMMEN: വടക്കൻതാലൂക്കുകളിൽ സ്വാമ്പി ഏരിയ ഇല്ലെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ? അവിടെയുള്ള നിലങ്ങൾക്കു തറവിലെയും കരവും കൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞുപേക്ഷിക്കുന്നവർക്ക് ആ സ്ഥലം ഗവണ്മെൻറു പതിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ തയ്യാറാകുമോ?

MR. R. DHANUKOTI PILLAI: The Conservator is not in a position to answer that question. But I can accompany the honourable member if he can show me any swampy areas in northern parts.

MR. THARIATHU KUNJITHOMMEN: ഇതിനുമുമ്പു സ്വാമ്പി ഏരിയ കമ്മറ്റിക്കാർ സ്ഥലംചെന്നുനോക്കി ശുപാർശ ചെയ്തിട്ടും അവിടെ സ്വാമ്പി ഏരിയ ഇല്ലെന്നു ഫോസ്റ്റ് കൺസർവേറർ പറഞ്ഞു. ആ സ്ഥിതിക്കു കൺസർവേററുടെ കൂടെപ്പോയാൽ സ്വാമ്പി ഏരിയ ഇല്ലെന്നു പറയുമുള്ളു. തറവിലെയും, സാധാരണരീതിയിൽ കുന്നിപ്പുറത്തും കുളപ്പുറത്തുമുള്ള വിളവു കണ്ടാക്കി അതിനനുസരണമായ കരവും കൊടുക്കാമെന്നു പറയുന്ന അപേക്ഷക്കാർക്ക് അവർ അപേക്ഷിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ പതിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ റക്കമൻറുചെയ്യുമോ?

PRESIDENT: I had already ruled that actual recommendations are confidential and potential recommendations are even more confidential.

The motion by leave was withdrawn.

Motions 331 and 332.

The following motions were not moved.

**MR. S. NILAKANTA PILLAI :**

331. To reduce the allotment of Rs. 4,67,900 for Conservancy and Works by Re. 1.

**MR. KANNARA GOPALA PANICKER :**

332. To reduce the allotment of Rs. 1,320 for Personal Assistant to the Conservator by Re. 1.

**Motion No. 333.**

**MR. K. NARAYANAPERUMAL NADAR :** Sir, I beg to move the following motion :

*To reduce the allotment of Rs. 2,300 for travelling allowances by Re. 1.*

Towards the end of 1111 grazing was allowed in reserved areas in the South Travancore Division. But the subordinate divisions of the Forest Department do not allow the cattle to graze in the reserved areas at all. If the Conservator has made some travels in South Travancore he would have rectified this grievance.

The problem of grazing is one of the most important problems facing South Travancore. Every square inch of land is cultivated. But there are no facilities for grazing cattle. The Department of Agriculture has not touched the problem at all. The department is interested in popularising fodders like Napier grass, Guinea grass etc. But hitherto they were not able to find out any species of grass that is deep-rooted that grows luxuriantly in South Travancore. It is the duty of Government to see that the reserved areas of the Forest Division are thrown open for grazing purposes.

Another point which I want to bring to the attention of this House is this. In Nanjinad people, for ploughing purposes, depend only on cattle power. They do not use modern mechanical ploughs. And they do not know that the machine plough will succeed the ordinary plough in the matter of cultivation. In these circumstances the people purely depend upon cattle for ploughing their fields. In every year they go to Thrichanthur market and Kazhukumalai market to buy cattle. In the circumstances it is the duty of Government to allow cattle to graze in the reserve areas.

Ordinarily the reserve areas must not be thrown open for grazing. So far as South Travancore is concerned, an exception must be made in the matter to enable the cultivator to make proper use of their cattle for ploughing purposes.

Sir, the Conservator makes only holiday travels. There is no use of his travels. If he made proper travels he would be able to rectify matters. If he were to see and observe a few typical places in Nanjinad he would find that facilities for grazing are to be given to the cattle of the cultivators. With these words, I commend the motion for the acceptance of the House.

**MR. R. DHANUKOTI PILLAI :** Sir I am so sorry that the member who comes from an agricultural district has brought forward a cut motion ignorant of the rules pertaining to cattle grazing in the reserves.

**PRESIDENT:** I would deprecate honourable members attacking each other for want of experience. It would lead to a certain amount of un-seemly wrangles which can better be avoided.

**MR. R. DHANUKOTI PILLAI:** Sir, I feel with Mr. Perumal that our cattle should be provided with good grazing grounds. But to come forward with a proposition that the department is not allowing cattle to graze inside the reserves is practically forgetting the provisions under the rules. All Travancore cattle are allowed to graze free in all the Reserve except in plantations and places specially closed. In South Travancore cattle from British parts are not allowed to graze in our forests. Foreign Cattle have to pay grazing fee.—To distinguish outside cattle from Travancore cattle a free permit is asked to be taken. Our agriculturists after producing a certificate from the Proverthicar that the applicant is a Travancorean and the cattle are his and people are freely availing of this privilege.

**MR. M. SIVATANU PILLAI:** Sir, I wish to say a few observations with regard to this motion. It is true Sir, in South Travancore cattle are permitted to graze in reserved areas and also in such lands adjoining *poramboke lands*. As the conservator remarked the cattle from the neighbouring district of Tinnevely are not permitted to graze in reserved lands. But when they are prepared to pay a small fee there is no objection for allowing their cattle to graze. This fee might be very small as the honourable members might have understood. But there is a difficulty experienced on account of this levying of fees by our cultivators. The same fees is levied on sheep coming from British India. It may not be known to the honourable members of this House that in South Travancore for dry cultivation the ryots depend more on sheep for manuring their fields. These sheep brought from the Tinnevely District are penned in their fields for a few days with the result the fields get well manured. The fee as I said once that is levied for bringing these sheep into our State has deprived our cultivators the benefit they were getting. And this fee works hardship both on the paddy cultivators and on the shepherds. Apart from levying fees on sheep there is some other kind of fees exacted from the shepherds which is not permitted by law i. e., to levy a fee in kind. Hence the cultivators were discouraged during periodical seasons in the matter of dry cultivation. This is the difficulty felt by the ryots. It was attempted by a resolution in this House a few years back to get this fee on sheep removed and to get the fee levied on cattle for grazing reduced by 50 per cent. Of course it was in a way to help the poor ryots. I would like to draw the attention of Government and this House to this small favour, howsoever small, in the matter of allowing sheep to enter our State and permitting our cattle to graze freely. Sir, it may go a great way in improving the lot of our agriculturists. With these few words I support the motion.

**MR. R. DHANUKOTI PILLAI:** Sir, no fee is levied in bringing sheep into the State on sheep at present. But if they are to be grazed in the

forest a fee is levied. There was a time when this fee was half of the present rate. But it was raised some years ago during the time of Mr. Raghaviah to bring it on a par with the British Indian fee.

**MR. M. SIVATANU PILLAI :** May I know from the Conservator whether he proposes to levy no fee at all on sheep coming from Tinnevely Districts?

**MR. R. DHANUKOTI PILLAI :** No fee is levied for bringing sheep into our country. But if any fee is collected as alleged in the Frontier Stations, the matter will be investigated.

**MR. K. NARAYANAPERUMAL NADAR :** Sir, I beg leave of the House to withdraw my motion on the assurance given by the Conservator.

The motion was by leave withdrawn.

#### Motions 334 to 339.

The following motions were not moved :

**MR. K. P. KOCHUKORATHARAKAN :**

\*334. To reduce the allotment of Rs. 80,480 for Direction by Rs. 4.

**MR. KOTTALIL P. ABRAHAM :**

\*335. To reduce the allotment of Rs. 30,480 for Direction by Rs. 1.

**MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI :**

336. To omit the allotment of Rs. 10,998 for Protection of Games.

**MR. S. NILAKANTA PILLAI :**

337. To omit the allotment of Rs. 10,998 for Protection of Games.

**MR. THARIATHU KUNJITHOMMAN :**

338. To reduce the total allotment of Rs. 7,25,438 under Demand XII by Rs. 5.

**MR. C. JEBAMONY NADAR :**

339. To reduce the total allotment of Rs. 7,25,438 under Demand XII by Rs. 1.

#### Motion No. 340.

**MR. C. JEBAMONY NADAR :** Sir, I beg to move the following motion :

*That the total allotment of Rs. 7,25,438 under Demand XII be reduced by Rs. 1.*

Sir, my object in making this motion is to bring to the notice of Government a certain fact which affects the supply of water to the Kodayar Reservoir. On another motion arguments were advanced both for and against the registration of reserved forests. It is an admitted fact that disafforestation affects rain fall to a large extent. It has been shown by experience that when forests are cleared and the trees therein cut down, the springs in that locality dry up. I think the Conservator of Forests will agree with me in this matter.

\*Include non votable items also.

[Mr. J. Jebamony.]

Similarly, on account of the forests in the catchment area of the Pechippara Reservoir being cleared, the springs there might have dried up. To some extent, this may be the cause for the decrease of water supply to the Pechippara Reservoir. I wish to draw the attention of the Forest Department and of the Government to this matter so that the existing forests may be kept on.

Some land in that area has already been registered : and there is no use in my speaking about it, since it is not practicable to resume those lands again. I understand that even now the trees standing in the catchment area of the reservoir are being sold. If the removal of tree growth affects the supply of water that also has to be stopped.

With these words, I move the motion for the acceptance of the House.

MR. R. DHANUKOTI PILLAI: Sir, there is absolutely no difference of opinion between the Government and the honourable member in regard to the points that he has raised. It is the object of the Department also to preserve the land and the trees thereon in-tact. There was a time when a coupe or two was given out on contract in this area ; and, realising the effect of such removal of timber, correspondence was started immediately between the Forest and the Public Works Departments. But, before the correspondence came to a close the work in the coupes had finished. Since then, the area has been preserved with all its trees.

Now, Sir, the one thing that frustrates the object of the Forest Department in protecting rigidly the area is the existence inside of a number of Kani settlements. The question arises whether the Kanies could not be asked to leave the place and settle elsewhere and there are also other suitable lands. But, they have been there for such a long time and have had so much of associations with the place that it is considered some what hard to compel them now to quit and settle down elsewhere.

With regard to the preservation of the area, I am glad to be able to give some more information to the House. In 1910, I was employed in the preparation of the working plan for that area ; and I was camping in the area for over a fortnight. The area was then full of grass growth and of deciduous trees. Just a few years ago I went there again and was delighted to find that the grass growth had disappeared entirely on account of the canopy of tree covering the area completely.

Mr. Jebamony Nadar seems to be under the impression that the reservoir receives its supply of water from springs emanating from the hills which one sees opposite to him while standing on the dam. It is not so. The major supply of water is received from the Muthukuzhivayal Forests. Out of the total catchment area of about a hundred square miles, about 50 square miles are within these forests. Therefore, the only help that the preservation of tree growth on the hills, can give

is to regulate the flow of water and to prevent the springs from drying up during the dry season.

As I have said, Sir, there is no difference of opinion between the mover and the Government. I hope he will withdraw his motion.

**MR. C. JEBAMONY NADAR:** I withdraw the motion.

The motion was, by leave, withdrawn.

The motion that a sum of Rs. 7,25,438 under Demand XII—Forest be granted was put to vote and carried.

The Demand was passed and the grant was made.

### DEMAND IX—WATER WORKS AND DRAINAGE DEPARTMENT.

**VASTUVIDYA KUSALA C. BALAKRISHNA RAO** (*Water Works and Drainage Engineer to Government*): Sir, I rise to move for a grant not exceeding Rs. 25,82,640, under demand IX—Water Works and Drainage.

#### Motions 341 and 342.

The following motions were not moved :—

**MR. P. K. KUMARAN:**

341. To reduce the allotment of Rs. 9,636 for Testing Foreman, etc., by Re. 1.

**MR. K. NARAYANAPERUMAL NADAR:**

342. To reduce the allotment of Rs. 2,820 for travelling allowances by Re. 1.

The motion that a sum of Rs. 25,82,640, under Demand IX—Water Works and Drainage Department be granted, was put to vote and carried.

The Demand was passed and the grant was made.

### DEMAND XIV—GENERAL ADMINISTRATION, FINANCIAL SECRETARIAT AND ACCOUNT OFFICE.

**RAO BAHADUR A. RENGASWAMI AIYAR** (*Financial Secretary to Government*): Sir, I rise to move for a grant not exceeding Rs. 2,06,147, under Demand XIV—General Administration Financial Secretariat and Account Office.

#### Motion No. 343.

**MR. KANNARA GOPALA PANICKAR:** Sir, I beg to make the following motion :

*To reduce the allotment of Rs. 10,891 for Clerk, Typists etc., by Re. 1.*

My object is to discuss the bifurcation of Finance from Accounts.

സർ, ക്ലർക്കുമാർക്കും ടൈപ്പിസ്റ്റുമാർക്കും മറ്റുമുള്ള ചെലവുകൾ റൂപായിയിൽനിന്ന് ഒരു രൂപാ കറയ്ക്കണമെന്നുള്ള ഉപദ്വേഷം ഞാൻ അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. വളരെകാലമായിട്ട് ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറിയേറ്റും അക്കൗണ്ടാഫീസും ഒന്നായിട്ടുതന്നെ കിടക്കുകയായിരുന്നു.